

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Reserch Method) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดกลุ่มประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง 2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3) การเก็บรวบรวมข้อมูล 4) การวิเคราะห์ข้อมูล 5) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาหรือลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 212 คน ซึ่งในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ เนื่องจากจำนวนประชากรมีจำนวนน้อย ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา

ชั้นปีที่	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง		รวม
	สาขาวิชาการละคอน	สาขาวิชาศิลปะการออกแบบทัศนศิลป์	
1	41	41	82
2	24	23	47
3	16	27	43
4	16	24	40
รวม	97	115	212

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา (Student Learning Styles Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและปรับปรุงจากแบบวัดแบบการเรียนรู้ของกราชาและไรช์แมน (Grasha and Reichmann) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนรู้ ตลอดจนลักษณะของนิสิตนักศึกษา วิวัฒนาการแบบการเรียนรู้ รวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดแบบการเรียนรู้

2. ศึกษาแบบสอบถามหรือแบบวัดแบบการเรียนของนิสิตนักศึกษาจากงานวิจัยของทัศนีย์ ศิริวัฒน์ (2532) พรทิพย์ บุญรอด (2534) จันทนา พรหมศิริ (2535) และศุภลักษณ์ สีนธนา (2547) ซึ่งใช้แบบวัดแบบการเรียนของกราชาและไรซ์แมน และนำมาปรับปรุงดัดแปลงให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้ยังคงเนื้อหาของแบบวัดแบบการเรียนตามที่กราชาและไรซ์แมนวางไว้ทุกประการ

แบบสอบถามวัดแบบการเรียนนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี และสาขาวิชา จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแบบการเรียนของนักศึกษา 6 แบบ โดยวัดความคิดเห็นหรือทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อแบบการเรียนทั้ง 6 แบบ คือ แบบอิสระ แบบหลักเลียง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับคือ 1-5 (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) ที่ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ซึ่งแบบการเรียนแต่ละแบบจะมีข้อคำถาม 15 ข้อ รวมข้อคำถามทั้งสิ้น 90 ข้อ ในแต่ละข้อของแบบการเรียนทั้ง 6 แบบ จะสลับที่ปะปนกัน โดยที่ผู้ตอบจะไม่ทราบชื่อของแบบการเรียนแต่ละแบบและข้อคำถามแต่ละข้อว่าเป็นของแบบการเรียนแบบใด ตามรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 4 แสดงแบบการเรียนและเลขที่ข้อคำถามของแบบการเรียน

แบบการเรียน	ข้อคำถาม
1. แบบอิสระ	1 7 13 19 25 31 37 43 49 55 61 67 73 79 85
2. แบบหลักเลียง	2 8 14 20 26 32 38 44 50 56 62 68 74 80 86
3. แบบร่วมมือ	3 9 15 21 27 33 39 45 51 57 63 69 75 81 87
4. แบบพึ่งพา	4 10 16 22 28 34 40 46 52 58 64 70 76 82 88
5. แบบแข่งขัน	5 11 17 23 29 35 41 47 53 59 65 71 77 83 89
6. แบบมีส่วนร่วม	6 12 18 24 30 36 42 48 54 60 66 72 78 84 90

3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงและดัดแปลงเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานและเคยปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษา และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน จำนวน 5 ท่าน (รายชื่อตามภาคผนวก ค) พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดแบบการเรียน พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบเนื้อหาและการให้ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวมาปรับปรุงข้อความและภาษาให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำออกไปทดลองใช้ (Try out)

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมในการใช้ภาษาไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร จำนวน 35 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามในแต่ละแบบการเรียน โดยการหาค่าความ

สอดคล้องภายในแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

กลุ่มข้อคำถามในแบบการเรียนแบบอิสระ	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ	.8873
กลุ่มข้อคำถามในแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ	.7877
กลุ่มข้อคำถามในแบบการเรียนแบบร่วมมือ	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ	.8909
กลุ่มข้อคำถามในแบบการเรียนแบบพึ่งพา	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ	.8799
กลุ่มข้อคำถามในแบบการเรียนแบบแข่งขัน	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ	.8974
กลุ่มข้อคำถามในแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ	.8905

5. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามในแต่ละข้อคำถามของแบบวัดแบบการเรียน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามแจกให้แก่ นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในช่วง สอบภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ระหว่างวันที่ 18 กันยายน - 17 ตุลาคม 2549 และรับคืนด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูล

ในการจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด ได้แบบสอบถามที่มีคำตอบที่สมบูรณ์มาจัดกระทำข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น 196 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.45 ของแบบสอบถามที่แจกให้นักศึกษาไปทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา

ชั้นปีที่	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป			จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนและมีความสมบูรณ์		
	สาขาวิชา การละคร	สาขาวิชาศิลปะการ ออกแบบทัศนศิลป์	รวม	สาขาวิชา การละคร	สาขาวิชาศิลปะการ ออกแบบทัศนศิลป์	รวม
1	41	41	82	41	40	81
2	24	23	47	23	20	43
3	16	27	43	15	24	39
4	16	24	40	16	17	33
รวม	97	115	212	95	101	196

2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อแบบการเรียน วิเคราะห์เพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของแบบการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามรายละเอียด ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อแบบการเรียนของนักศึกษา โดยคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบการเรียนแต่ละแบบ เพื่อประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยและพิจารณาจัดลำดับแบบการเรียน การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบการเรียนแต่ละแบบ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการประมาณค่าไว้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	นักศึกษาเห็นด้วยหรือชอบแบบการเรียนแบบนี้มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	นักศึกษาเห็นด้วยหรือชอบแบบการเรียนแบบนี้มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	นักศึกษาเห็นด้วยหรือชอบแบบการเรียนแบบนี้ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	นักศึกษาเห็นด้วยหรือชอบแบบการเรียนแบบนี้น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	นักศึกษาเห็นด้วยหรือชอบแบบการเรียนแบบนี้น้อยที่สุด

2.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อแบบการเรียนแต่ละแบบ ตามตัวแปรเพศ และสาขาวิชา โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test for Independent Sample)

2.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อแบบการเรียนแต่ละแบบ ตามตัวแปรชั้นปี โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe' (Ferguson, 1981)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency)
- 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
- 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม (แบบวัดแบบการเรียน)

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยที่มีต่อแบบการเรียนรู้แต่ละแบบ

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยที่มีต่อแบบการเรียนรู้แต่ละแบบ จำแนกตามเพศ และสาขาวิชา ทดสอบด้วยค่าที (t-test)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยที่มีต่อแบบการเรียนรู้แต่ละแบบ จำแนกตามชั้นปี ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบเป็นรายคู่อีกครั้งหนึ่งด้วยวิธีของ Scheffe' (Ferguson, 1981)



สำนักหอสมุด